

ТУРИСТСЬКА ХАРАКТЕРИСТИКА ІТАЛІЇ

В статті аналізується вплив географічного положення, природнокліматичних умов, рівня економічного розвитку та політичної ситуації на розвиток туристської галузі країни. Цей вплив простежується на прикладі Італії, туристська характеристика якої подається.

The influence of the country geographic position, climate and natural conditions, level of the economical development, politic situation in the country for the tourist branch country development is analyzed in the article. This influence is displayed on the example of Italy, which tourist characteristic is added.

Актуальність дослідження та постановка проблеми. Одним із факторів успішного розвитку галузі є забезпеченість її висококваліфікованими кадрами. В зв'язку з тим, що туризм – галузь не лише прибуткова, але й досить динамічна, то й вимоги до фахівців цього напрямку постійно зростають. Сьогодні спеціаліст з туризму повинен уміти не лише аналізувати сучасний стан туристської індустрії заданої країни а, враховуючи вплив статичних та динамічних факторів, визначати проблеми та окреслювати перспективи розвитку галузі. Це передбачає наявність у нього певного обсягу знань з географічного, історичного та лінгвістичного країнознавства, методики туристського вивчення країн. При цьому, необхідно приділяти увагу не окремим характеристикам, а тому впливу, який вони чинять на розвиток туризму.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Туристське країнознавство передбачає знання теорії та методики туристського вивчення країн, яка в повній мірі представлена в працях по країнознавству Д.С. Ушакова, О. М. Сапожнікової, А. А. Романова, Ю. Л. Кисельова, А. О. Яворської, Т. Т. Христова, по міжнародному туризму – В. Ю. Воскресенського та туристському краєзнавству під ред. проф. О. О. Любіцевої. Крім того, при безпосередньому складанні туристської характеристики були опрацьовані дослідження, присвячені економічній, соціальній та політичній географії світу (Р. де Блій, Муллер Пітер «Географія, світи, регіони», В. І. Бутов «Экономическая и социальная география зарубежного мира и РФ» та ін.). Проте, в зазначеній літературі розглядаються лише характеристики, а не дається їх вплив на розвиток туризму, без чого повна туристська характеристика країни неможлива.

Формулювання цілей статті. В зв'язку з відсутністю доступної нам літератури, в якій дається комплексна туристська характеристика провідних країн світу, ставиться завдання на прикладі однієї країни простежити вплив її характеристик на розвиток туризму.

Мета статті. Скласти комплексну туристську характеристику Італії.

Виклад основного матеріалу дослідження. Італія – держава на півдні Європи, розташована в центрі Середземномор'я. Вона має вигідне географічне положення: на перехресті торгових шляхів між Заходом та Сходом, що в значній мірі сприяє розвитку ділового туризму. Кордони з високо розвинутими країнами (Швейцарія, Австрія, Словенія, Франція) визначають географію потоків в'їзного та виїзного туризму між Італією та сусідніми країнами. Серед в'їзних туристів лідирують швейцарці, потім – німці, французи та австрійці. Саме завдяки їм зростає кількість туристів «вихідного дня». Їдуть вони в основному за індивідуальними турами і, як правило, в літній період. Проте за кількістю туроднів у країні перебування першість тримають німці.

Італія – переважно гірська місцевість. Майже 4/5 її поверхні – це гори (Альпи та Апенніни) і височини. Гірськолижні курорти Італії, які за своєю популярністю серед туристів не поступаються австрійським та швейцарським, приваблюють любителів скелелазіння, спелеотуризму, рафтингу. Найбільш популярними є Валь Гардена, Валь ді Фасса, Альта Бадія, Арабба та ін.

Клімат Італії надзвичайно різноманітний. В Альпах середні температури низькі, а зима – довга та сувора. Сніг на вершинах лежить постійно, на схилах – протягом кількох місяців. На півночі Італії клімат континентальний: зима холодна і туманна, літо – жарке. В центрі країни – клімат морський з відносно м'якою зимою і не дуже жарким літом. На півдні Італії типовий середземноморський клімат з теплим сухим літом і вологою зимою. Середземноморський клімат, наявність Адріатичного (на сході), Іонічного (на півдні), Середземного, Тиренського та Лігурійського (на заході) морів, низки островів створюють усі умови для успішного розвитку пляжного туризму. Практично виключно за рахунок туризму живуть невеликі острови Неаполітанського заливу Капрі та Іскья. Велика кількість сонячних днів на рік дозволяє подовжувати туристський сезон з травня по жовтень, проте 43% приїздів в Італію приходиться на два місяці: липень та серпень. Серед морських курортів найбільш знамениті та відвідувані такі, як Лідо-ді-Єзоло, Ліньяно, Сан-Ремо, Коста Віола, Амальфі, Майорі, Мінорі, Сорренто, Салерно та ін.

Італія багата унікальними природними пам'ятками. Наприклад, улюблениця туристів, Венеція, розташована на 120 низьких піщаних островах, які поєднані 400 містками та місточками. В країні представлені вулкани різних типів і в різних стадіях розвитку. Завдяки цьому можна спостерігати різні природні явища, пов'язані з вулканізмом: викиди пару під високим тиском на острові Іск'я; вуглекислого газу в Собачому гроті поблизу Неаполя; грязьові вулкани в Еміліанських Апеннінах. Найбільше чудо Неаполю — це діючий вулкан Везувій, на схилах якого мертві поля межують з садами та виноградниками.

На території Італії знаходиться велика кількість гарячих мінеральних джерел. Завдяки цьому серед туристів набув популярності лікувальний туризм. Серед термальних курортів найбільш популярні Абано Терме,

Кортіна д'Ампеццо, Терме ді Петріола, Монтегротто Терме, Острів Іскья, Борміо та ін.

Природне розмаїття тваринного та рослинного світу, а також національні парки приваблюють екотуристів. Найбільш популярні центри екологічного туризму – національні парки, створені для охорони флори та фауни, найбільші серед яких Гран-парадізо, Стельвіо, Чирчео, Абрुццо. Незважаючи на те, що крім цих острівків дикої природи загальною площею близько 2 тис. км, створюються ще захисні території по охороні ґрунтів від ерозії, цього недостатньо для збереження італійської природи.

На території Італії мешкає 60 млн. чоловік, з яких 98 % – італійці. Вони привітні, доброзичливі, гостинні і завжди готові розважатися. Італійці добре ставляться до іноземців, особливо їм подобаються темпераментні росіяни, українці та бразильці.

Італійська економіка все більше управляється державою, проте зберігається значний розрив між промисловою північчю та переважно сільськогосподарським півднем, для якого характерний високий рівень безробіття. Промисловість у цілому забезпечує 33% валового національного продукту, тому іноземний туризм – один із самих вагомих факторів і складає значну долю в сфері послуг. Відповідно, в Італії дотримуються високих стандартів організації туризму та надання сервісних послуг. Туристська політика Італії спрямована на розвиток та вдосконалення даної галузі, що дає помітні результати.

В Італії республіканська форма правління на чолі з президентом, який обирається парламентом на сім років. Співпраця з високо розвинутими країнами (вона – член ООН, входить до Ради Європи, Євросоюзу та НАТО) сприяє активізації в'їзних потоків в країну саме з їх територій.

Італія – країна з багатоміліардною історією. За оцінками вчених, тут зосереджено близько 65% усієї світової культурної спадщини [2, с. 160]. Більшість туристів приваблює саме історико-культурний потенціал країни, тому уряд створює всі умови для його підтримки.

Більшість внутрішніх італійських туристів насамперед їдуть до моря, віддаючи перевагу Адріатичному узбережжю та островам – 58%, на другому місці – гори (Італійські Альпи) – 24%, 19% італійців цікавить культурно-пізнавальний туризм. Відпочинок на селі приваблює 11% відпочиваючих.

Виїжджаючи у відпустку за кордон, італійці віддають перевагу європейським країнам, особливо Франції. Останнім часом збільшився попит на подорожі в Північну Америку, Азію та країни Карибського басейну. В результаті значного зростання виїзного туризму Італія зараз знаходиться на 5-му місці в світі по витратах туристів за кордоном.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку. Італія – один з основних туристських центрів світу. Цьому сприяють переваги географічного положення та природнокліматичні умови, наявність великої кількості історико-архітектурних та культурних пам'яток. Також варто відзначити, що

політичне становище країни досить стабільне, а економічна політика спрямована на розвиток та вдосконалення туристської галузі. Всі ці характеристики позитивно впливають та створюють умови для розвитку туризму – сприяють збільшенню туристських потоків з усіх країн та макрорегіонів до Італії. В Італії розвинені різноманітні види туризму: купально-пляжний, культурно-пізнавальний, замковий, подієвий, ностальгичний, діловий, екотуризм, гастрономічний, спортивний, екстремальний, релігійний, шоп-туризм. Відповідно, кожен турист має можливість провести свій відпочинок на території Італії досить різноманітно з урахуванням особистих інтересів.

Представлена туристська характеристика Італії лише в загальних рисах аналізує вплив географічного положення, економічної та політичної ситуації, історії країни на розвиток її туристської галузі. Тому перспективи подальших розвідок у даному напрямку полягають у більш глибокому та ґрунтовному аналізі впливу кожної з характеристик на розвиток туризму в країні.

- 1.Окладникова Е. А. Международный туризм. География туристских ресурсов мира: Учеб. пособие. / Е. А. Окладникова – М.,СПб.: ИФК Омега-Л; Учитель и ученик, 2003. – 384с.
- 2.Романов А. А. География туризма: Учеб.пособие. / А. А. Романов, Р. Г. Саакянц – М.: Советский спорт, 2002.г – 464с.
- 3.Драчева Е. Л. Страноведение – Италия, Германия, Финляндия: Учеб. пособие. / Е. Л. Драчева, А. О. Яворская, Т. Т. Христов. – М.: ООО «Книгодел»: МАТГР, 2007. – 308с.
- 4.Туристичне країнознавство: країни лідери туризму: Навч. посібник / Под ред. О. О. Любіцевої. – К.:Альтерпрес, 2008. – 436 с.
- 5.Воскресенський В. Ю. Международный туризм: Учеб. пос. / В. Ю. Воскресенский. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2008. – 463с. С. 103-113.